

BRUKSHUNDEN

Klubbens nya adress är: Postbox 5029, Stockholm 5. Expeditionen har flyttats till sportstugan vid Helenelund! Tel. 35 09 50.

★

Årsstämman äger rum den 16 mars 1947 med början klockan 10.00.

★

På grund av valpsjuka är alla tävlingar och kurser tillsvidare inställda.

Importerade riesenschnauzerhunden *DIEGO von ZENTRUM*, SHSB 436, SKK:s reg. 10941/46, e. Dasso v. d. Drei Rocken, SHSB 89969, u. Britta v. Pannehübeli, SHSB 85882, f. 2 maj 1946, uppf. herr W. Wirzmarfurt, Biel, Schweiz. Äg. revisor Eric Gustavsson, Klensmedsvägen 36, Stockholm 32, tel. 45 63 87

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Stockholmsavdelning

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

Skattmäst.: Verkm. E. Guldbbrandson,
Näckrosvägen 35, VII, Solna
Tel. 27 69 10
Postgiro 158283

Centralstyrelsens och Stockholmsavdelningens
gemensamma expedition,

Helanelund, är öpp. kl. 11.00—16.00
Tel. 35 09 50

Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100× 70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50× 70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25× 70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara re-
daktionen tillhanda senast den 28 för att med
säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

Schäfern **DROTT AV ASABO** 2281 SS,
e Ch Nestor v d Natternburg, u Ch Ziba
av Trebergsklippan, står till avelstjänst.
Hänv. till löjtnant Göthman, Stockholm,
tel. Marinledningen 514, eller fru Göth-
man, Göteborg, tel. 16 20 22.

TILL SALU!

Mycket vackra **COLLIEVALPAR**
efter våra kända dressyrhundar

BJÖRKEDALS KENNEL

Tel.: Vallby Salarp 20

SCHÄFERVALPAR

födda den 24 oktober 1946
e Ch Rosenhofs Muck SKKS 2318 PP
u Vesta av Gittaborg SKKS 3128 PP

KENNEL AV BREVIKNÄS

Pa: Gryt - Tel. Gryt 22

Gynna Annonsörerna!

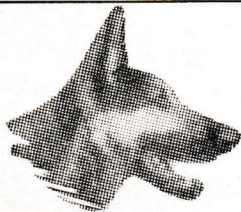
Dobermannpinschervalpar

fallna efter importerade **FLEURIES
POJKEN** (Rudy), 224 XX, undan sjuk-
vårdshundssegrare 1944, utställnings- och
bruksprovschampion **TÖRNEVALLENS
LOTTIE**, 2724 PP, äro till salu.

Hänv. till **NACKASKOGENS KENNEL**
Nackanäsvägen 51, Nacka. Tel. 16 08 01

Förmå alla hundägare
att ingå som medlemmar
i S. B. K.!

I dessa
valpsjuketider
var
försiktig!

LINKÖPINGSBOR! Innan Ni köper en hund
vänd Eder till **LINKÖPINGS BRUKSHUNDKLUBB**
som kostnadsfritt lämnar Eder råd och anvisning.
Tel. Ordf. Linköping 214 41 efter kl. 17.00

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Årg. 8

19

47

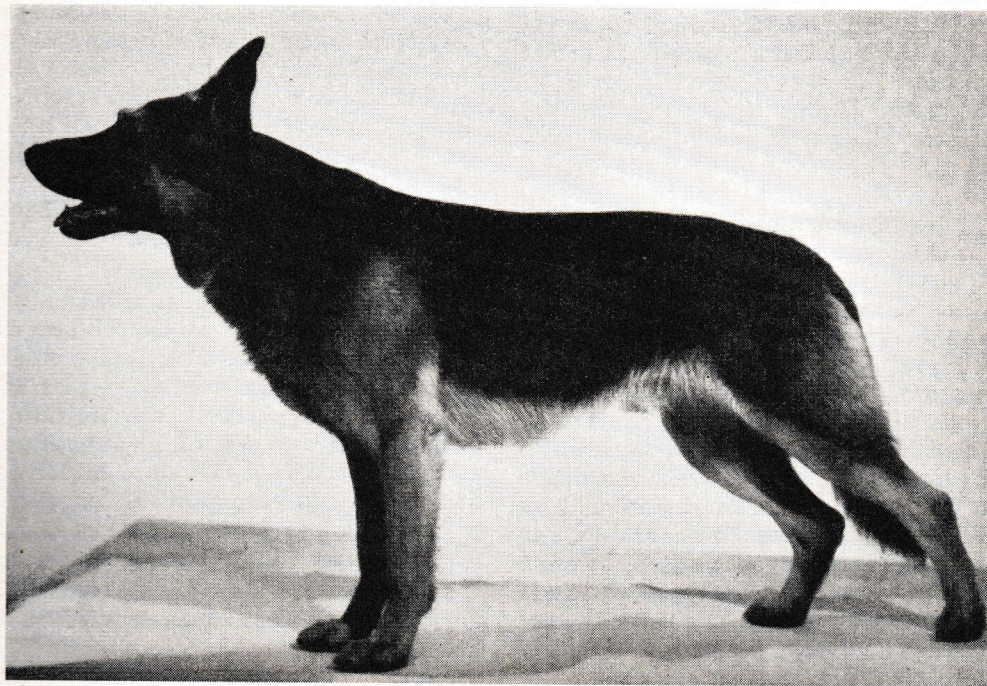
Nr 1—2

Ett observandum beträffande tävlingar

Olika funktionärens åligganden

Vid fjolårets tävlingar gjordes konstaterande av ganska vital betydelse. Sålunda måste man — hur olustigt det än må kännas — fastställa, att mycket brast beträffande arrangemangen. Då misstagen äro till för att rättas, och då intet ont finns som inte har något gott med sig, bör man ej se alltför pessimistiskt på saken. *Man beslutar*

fande arrangemangen. Då misstagen äro till för att rättas, och då intet ont finns som inte har något gott med sig, bör man ej se alltför pessimistiskt på saken. *Man beslutar*

ULF (SAPP) AV FENRISULVEN, SKKS 2519 TT, e. Ch Bojar av Trebergsklippan, SKKS 784 NN, u. Sigyn av Fenrisulven. Sapp, som erövrat 4 st. 1:a ökl, 2:a och 3:e pris i skl, 1:a pris i brukshundsklass, står till avelstjänst. Ägare: byggnadsingenjör Nils Löwenborg, Petreusvägen 53, Hammarbyhöjden, Stockholm, tel. 49 55 41

sig helt enkelt för att i fortsättningen göra sitt allra bästa, man gör så gott man kan!

Om felen haft sin grund i bristande rutin, är allt förlåtet, men har däremot orsaken varit slöhet och nonchalans inför uppgiften, då har man rätt och även skyldighet att ohämmat reagera och bestämt säga ifrån, *att ett uppreparande absolut inte får förekomma!*

Det är i första hand på tävlingsledningen det beror, om en tävling skall bli en glädjestund och spänningsmättade händelse, som vi hundmänniskor längtar efter, ett tillfälle, då man kan få vara tillsammans med glada, goda och *hjälp samma* klubbkamrater.

Även de tävlande kunna vara anledning till att en tävling går så att säga litet osmört, *beroende därpå, att de inte höra upp eller passa tiderna!* En tävlande måste vara pigg och vaken och påpasslig på alla sätt och vis, om inte den ändock så långa väntetiden skall bli ännu längre — till förfång för medtävlande och inte minst för den försumlige själv. Sistnämnda beror även det till stor del på tävlingsledningen, som inte har förmåga att väcka hörsamhet och intresse!

För att en tävling skall gå gnisselfritt fordras av alla parter *energi, ordning och reda!*

Den otvivelaktigt mest ansvarsfyllda posten är tävlingsledarens. Ty denne funktionär skall allt bestyra. Tävlingsledaren skall vara en person, som är glad, pigg och vaken och som inte lämnar någon möda ospard i organisatoriskt avseende. Han skall ha respekt med sig. Han skall kunna ge sina order och tillsägelser på ett trevligt sätt och utan spår av översitteri, som vi svenskar ha så svårt att finna oss tillrätta med. Inom de flesta sammanslutningar finns det personer, som kanske äro alldeles utmärkta organisatorer, men som tyvärr visa tendenser till översitteri — de vilja vara något förmer än andra, *de äro högmodiga!* Bort med dessa yttringar, ty högmod är *dumhet!* En *fin* person är *aldrig* högfärdig!

Arbeta oegennyttigt så långt Din tid och förmåga räcker till och Du skall säkert bli respekterad av flertalet.

Dessa utgjutelser kanske inte höra till saken, men råkade bli nedskrivna. Nu till

tävlingsledarens mångahanda uppgifter. Honom åligger, *att skaffa tillräckligt stort och lämpligt tävlingsområde, att kalla medhjälpare, som utan någon som helst ekonomisk vinning ställa sina krafter och resurser till förfogande, att bland dessa utse spårläggare, figuranter, sårmarkörer, skyttar, biträdande tävlingsledare, förbindelsekarlar m. m., att anskaffa skjutvapen, ammunition, spårflaggor, apportbockar såväl lätta som tunga, häckar med ris, plank, vars höjd med lätthet kan kontrolleras, stegar, spårforemål, som i görligaste mån skola likna marken (således ej bländvita på grön eller mörk jord och svarta, då marken är snötäckt), att se till att all materiel är i fullgott skick, att den nödvändiga sjukvårdsutrustningen inte saknas. Vidare skall det finnas en hoppgrav med tillräcklig bredd, djup och längd, skyddsärm, som med lätthet kan bäras av figuranten, som också skall ha tillgång till ett spö (en björkvidja). Dessutom ankommer det på tävlingsledaren att låta anskaffa rätt utskrivna domarprotokoll, startlista, upptagande *rätta* stamboksnummer och namn på såväl förare som hundar, adresser, telefonnummer, klasser och grupper, allt tydligt och klart skrivet och väl åtskilt. Startlistan bör vara uppgjord så, att den med lätthet kan användas för uträkning av resultat. Slutligen bör den kunna användas för uppgifter beträffande tävlingen, som skola insändas till huvudorganisationen och Svenska Kennelklubben.*

För tävlingsledaren gäller att sätta igång med förberedelserna i god tid och inte vänta till dagarna strax före tävlingen. Han skall — varom förut nämnts — planlägga och ordna allt på bästa och följaktligen ändamålsenligaste sätt till glädje och gamman för alla parter, och alltid ha för ögonen, att en illa genomförd tävling frestar på nerverna i stället för att verka läkande på kanske mer eller mindre »anfrätta»!

Medhjälparen å sin sida skall också göra sitt bästa. Han skall känna det som en stor heder att över huvud taget bli anlitad, ty varje här omnämnt uppdrag är ett hedersdito, som inte får förfuskas!

En kanske inte så oviktig detalj torde nog vara ordnandet med förfriskningar och mat av något slag — enkelt och sportigt — för såväl tävlande som funktionärer. En

Alla lika snälla och rara. En bild från stockholmsavdelningens höstkurs vid Kungl. Veterinärhögskolan

tallrik ärtsoppa och en smörgås kan lämpa sig utmärkt »i fält». Det är både billigt och bra och det bästa är gott nog. Bort med dyra restaurangbesök, därför att klubbarnas ekonomi inte tål en sådan påfrestning!

Detta om den stackars tävlingsledaren, som till synes skall göra allt. — åtminstone förefaller det så! Men vi få inte glömma de övriga funktionärerna, fullmäktigen och prisdomarna, som bör vara väl införstådda med sina uppgifter, men som dock är helt vanliga människor med deras både fel och förtjänster.

Fullmäktigen är ingen dekorationsfigur, utan en högst viktig funktionär, som måste vara allestädes närvarande och ge akt på allt som händer och sker på tävlingsbanan. Detta är nödvändigt om han skall kunna vara beredd att fatta ett riktigt beslut för

den händelse en protest av något slag skulle komma under hans bedömande.

Prisdomarnas uppgift är grannlaga. För dem måste förutfattade meningar, anti- eller sympatityttringar vara långt fjärran. De måste ha ögonen med sig och helt ge sig uppgiften i våld. Ingenting ovidkommande får taga deras uppmärksamhet i anspråk. I detta sammanhang vill jag framhålla, att jag vänder mig huvudsakligast till nykorade C-domare, som skall döma för första gången. Prisdomarna skola föregå med gott exempel, och deras goda vilja att försöka göra sitt bästa får aldrig dragas i tvivelsmål!

Prisdomaren skall döma som han för tillfället ser saken och verkligen ge hunden det betyg, den förtjänar. Något hänsynstagande till vad hunden vid tidigare tillfällen presterat — bra eller dåligt — får ab-

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Som vanligt vid denna årstid härjar valpsjukan, som denna gång visserligen är mindre omfattande men i stället mer svårartad än tidigare. Kursverksamheten har på flera platser måst uppskjutas och vissa tävlingar, däribland Svenska Mästerskapen för draghundar, som skulle ägt rum i Falun den 19 februari, måst inställas. Ryktet om en allvarlig och även i förhållande till människor smittosam hundsjukdom i Danmark låter ana, att hinder upptornar sig för höstens nordiska mästerskap och utbyte av avelsdjur mellan Sverige och Danmark.

Förberedelser vidtages nu för årsstämman, som äger rum den 16 mars i Stockholm. Ett stort antal motioner skall behandlas och antalet föredrag har därför måst inskränkas till endast ett avseende draghundssportens särskilda problem. Valen blir denna gång av stor betydelse, då flera avsägelser föreligger.

I mars äger en säregen landskamp rum mellan England och Sverige. Sex skyddshundar från vardera landet deltagar och båda lagen tävla i eget land. Momenten omfattar tre minuters appelldressyr per hund med valfria moment och fyra särskilt angivna moment i skyddsdressyr. Underteck-

solut inte förekomma. En dålig hund kan ha blivit bättre och en bra hund sämre.

Inte så sällan har jag hört uttryck som så: »Vi måste vara litet försiktiga med betygen i början, för det kan komma en hund, som gör momentet bättre!» Vad är nu detta för något? Sådant är vidrigt, minst sagt! Prisdömaren skall väl vara så skicklig, att han kan avgöra om en hund utför ett moment så bra, att den är värd t. ex. högsta betyg? Tillämpas nu nämnda princip, då månede man ha anledning beklaga, därest man blir lottat att starta som första ekipage. Vidare ordande om den saken torde vara obehövt, men plats lämnas för reflexioner!

Detta ord så där i största allmänhet, och må vi nu hoppas att 1947 års tävlingar komma att gå av stapeln så gnisselfritt som det rimligtvis kan vara möjligt.

Sigfr. Sund.

nad dömer i såväl Sverige som England. Det svenska laget prövas den 9 mars och det engelska den 22 mars.

Då jag i samband med årsstämman lämnar uppdraget som centralstyrelsens sekreterare, är det mig angeläget att göra några sammanfattande utblickar bakåt och framåt i tiden. I samband med brukshundsörrelsens 25-årsjubileum 1943 lämnade jag i denna tidskrift en sammanfattning av ditillsvarande utveckling, som i stort sett då kunde bedömas som tillfredsställande. Det kan hända att 20- och 30-talets småklubbar var trivsammare och mera kottaribetonade. Hundsporten hade på vårt område ej ansetts naturlig av hundägarna och det var därför endast få utvalda till antalet ringa men av intresse besjälade personer, som utbildade brukshundar. De som då var med tillhör ännu vår krets och intar ofta alltjämt hedersplatserna i vårt lag. Jag tänker därvid främst på vår hedersledamot och ordförande *direktör Sven Rosengren*, som tyvärr nu ämnar avgå från sin post.

Ofreden gav den slutliga impulsen att slå ihop de små rasklubbarna och tidigare dressyrklubb till Svenska Brukshundklubben. Vid starten 1940 räknade den sammanlagda klubben omkring 400 medlemmar. I dag är siffran sexdubblad och allt tyder på fortsatt snabb frammarsch. Stundom har utvecklingen gått så fort, att arbetet i övrigt blivit lidande och nu har vi nått den punkt, då klubben ej längre kan skötas med endast en avlönad kanslist och i övrigt oavlönade frivilliga krafter. Om vi skall kunna lämna medlemmarna eller åtminstone avdelningsstyrelserna tillfredsställande service, måste vi till klubben knyta en person, som har till yrke att syssla med kynologiska frågor.

Framtiden bör ge oss möjlighet att utöka kursverksamheten, utbilda nya kursledare och instruktörer, anordna domarkonferenser och anordna propaganda på olika platser i landet. Klubbens viktigaste uppgift att lära allmänheten att i vardagslivet rätt sköta sina hundar får dock ej stå tillbaka för det mera reklambetonade arbetet att framskapa duktiga tävlingshundar och t. o. m. internationella bruksprovstjärnor.

*En trevlig bild från Göteborgsavdelningens höstfest den 1 december 1946
å Coldinordens restaurang*

Den alldagliga, något enformiga informationen om småsaker rörande hundarnas skötsel och uppträdande måste fortsätta även med risk att äldre medlemmar klagar på att redaktören och kursledarna upprepar sig själva.

Större uppmärksamhet än tidigare måste ägnas avelsfrågorna, såvida ej Sverige vad brukshundsraserna beträffar skall komma på efterkälken i den internationella konkurrensen. Här stå stora ekonomiska värden och prestige på spel. I fråga om vissa raser har avelsråden helt satts ur spel och i fråga om andra har de i allt fall ej ledningen. Uppfödarna måste få förtroende till avelsråden. I den mån så ej nu är fallet måste avelsråden nyrekryteras och därvid sådana personer utses, som ha tid att grundligt sätta sig in i varje särskild ras specialproblem och grundligt lära sig, vilka blodslinjer som för rasen framåt. För närvarande torde endast boxern vara internationellt

sett högklassig, ehuru även schäfern har en god bredd men alltjämt är ojämn. En heltidsanställd kynolog med intresse för uppgiften har här ett rikt verksamhetsfält och kan han, om han så önskar, räkna med all välvillig och uppbyggande kritik och många impulser från många intresserade.

Jag vet ej, vem som blir min efterträdare. Vem det än blir önskar jag honom lycka till och lovar gärna, trots ringa tid, att under någon tid i mån av behov ställa min eventuella erfarenhet till förfogande. Jag tackar för samarbete med avdelningssekreterarna under sju år och ber om överseende för att under sista året den hjälp jag kunnat lämna blivit alltmer sparsam.

Sven Hydén.

**Gör Du vad Du kan
för brukshundsrelsen?**

Rättelse

JACKIE 5838/46, äg dir Holger Alm, Stockholm, som erövrade 1:a pris i ökl och 2:a pris i skl på SBK:s stockholmsutställning, erhöll av prisdomaren, ingenjör Carring, följande kritik, som av någon anledning inte kom med vid föregående tillfälle, nämligen: »*God typ med utmärkt hårlag, ländpartiet något för högt och rörelserna bak ännu delvis bundna, vackert huvud med bra ögon och bett, en prima hund, som bör kunna motioneras och fostras till perfekt ställ.*»

Vi måste

inom stockholmsavdelningen sätta igång med diskussionsaftnar och komma tillsammans för att dryfta gemensamma kennelspörsmål, såsom organisations-, avels-, dressyr-, tävlingsfrågor m. m., m. m.

Medlemmarna vill ha valuta av något slag för sina medlemsavgifter, ty det räcker inte med tidskriften, som på grund av ekonomiska orsaker är allt för litet omfångsrik.

Tillsätt en studiekommitté, som får framlägga förslag i saken.

Ett observandum i berört avseende var infört i denna tidskrift 1946, men detta har tyvärr inte beaktats.

Må de slumrande andarna börja röra på sig — ty det är på hög tid!

Sigfr. Sund.

Stockholmsavdelningen

Årsmöte

Årsmötet avhålls den 24 februari 1947 kl. 19.30. Lokal: Kontoristföreningen, Apelbergsgatan 58.

Styrelseval och övriga stadgeenliga ärenden.

Särskilt meddelande har tillställts medlemmarna.

*

Avdelningens påbörjade dressyrkurser har på grund av rådande valpsjukeliknande farsot bland stadens hundar måst inställas tillsvidare.

*

Några officiella natt- och träningstävlingar komma icke att anordnas vid Helelund eller annorstädes.

Sprit och djur!

Där vin går in går vettet ut! En berusad person är sinnessjuk — men genom eget förvällande. Detta några fakta, varom så ofta talas — tyvärr!

En vän till mig är både häst- och hundägare. I all tysthet och utan att vännen märkt det, har jag studerat hästens och hundens uppträdande, då husse förtärt spirituosa. Hästen spetsar öronen och ser påtagligt ängslig ut och hans uppträdande är närmast att beteckna som ilsket och opålitligt. Vid ett tillfälle vägrade djuret honom komma upp i spiltan, svansen piskade, ögonen sprutade hat och bakhovarna hade »svårt att stanna kvar i markläge»! — Vad var anledningen? Då husse var nykter, var hästen så snäll och rar som vilken häst som helst.

Husse hade en måndagsmorgon kommit hem efter ett grundligt festande under det gångna söndagsdygnet. Han var i baksmällan och tog sig därför en dragnagel. Därefter gick han ut i stallet och selade Brunte, som sedan fick känna på den kloka människans *sämre jag*. Brunte sattes för en sladd, på vilken människan ställde sig och så började häststackarens inferno. Piskan kom i flitig användning och hästen satte

igång dragandet och efter en stund frustade han som ett lokomotiv, näsborrarna voro utspärrade och ögonen färdiga att trängas ur sina hålor. Hästen gjorde min av att vilja stanna, men hindrades genom flitiga piskrapp — men nu kom katastrofen, hästen satte av i sken och befriade sig slutligen från redskapet — människan hade långt förut släpande släppt sitt grepp om tömmarna och läst »jordkartan», varom vederbörandes röriga nuna bar tydliga spår.

Sedan nu skapelsens herre befriat sig från det mesta av vår moder jord, gick han hem och mötte i förstugan sin stövertik, som genast satte svansen mellan bakbenen och snodde iväg under en möbel och gömde sig där. Detta retade husse till en sådan grad, att han utan betänkande vräkte omkull möbelen, under vilken Sessan låg och skalv som ett asplöv. Tiken skrek av förskräckelse och sprang iväg till en annan plats, där hon försökte gömma sig. Under tiden hade husse fått fatt i en stenkruka, som han slängde efter och träffade tiken med en sådan kraft, att hennes vänstra bakben slogs av. Djuret kved och kvidandet blev inte mindre, när hussen med en piska började bearbeta det stackars djuret, som slutligen tystnade och betraktade människan med sorgsna men så talande ögon!

Min forna vän, som på ett högst kännbart sätt blivit underkunnig om sin felaktiga behandling av de oskyldiga djuren kan aldrig få min förlåtelse!

*

Detta är blott två (obs. blott två) sorgliga händelser, som nog så tydligt säger ifrån, att sprit och djur inte hör ihop!

—d.

Den 15 december 1946 hade vår avdelning i Östersund anordnat vinterns första draghundstävling, därvid gemensam start tilllämpades, vilket förvånade många. Banan var 9 km. Nyttig last 15 kg. Segrare blev »Skurk», 43,25 (förare Å. Jansson).

Gynna Annonsererna!

Lydigare hundar

En efterlängtd dressyrbok

På det kynologiska området är det ganska tunnsått med god litteratur. Särskilt våra dressyrböcker verkar på något sätt vattniga och trävande. Det är ingen lätt sak att vara dressyrboksförfattare, ty en sådan person måste vara någonting extra skicklig, om han skall gå iland med uppgiften. Att vara en skicklig stilist är en sak och att skriva så att hundägaren förstår vad som menas — är en annan! Dressyrboksförfattaren måste kunna med några få ord ge klara och livfulla instruktioner, som går att tillämpa. Få eller om ens någon har hitintills mig veterligen lyckats tolka de skrivna dressyrföreskrifterna på avsett sätt.

I dagarna har från Norstedt & Söner utgivits en dressyrbok, betitlad: »Lydigare hundar», och nu återstår att se om författarna lyckats med uppgiften, nämligen: »*Var hundägare sin egen dressyrlärare!*»

Boken, som författats av klubbens mångåriga sekreterare, direktörsassistent Sven Hydén, och vår kände dressyrexpert, köpmann Axel Hellgren, blir ett välkommet tillskott i vårt hundbibliotek, och den bör undantagslöst förvärvas av varje hundägare, som är mån om sin hunds välbefinnande. Kapitlet »Hundägarna och allmänheten» rekommenderas på det livligaste. Publikationen, som lämnar fältet fritt för diskussioner, kan med fördel användas som studieobjekt vid våra studiecirklar, då ämnet hunduppfostran skall behandlas. Vidare bör den komma i händerna på varje kurs-elev.

»Lydigare hundar», som kostar kr 6:50 häftad och kr 8:— inb., kan köpas hos varje väl sorterad bokhandlare.

Sigfr. Sund.

Schäfertiken **Swärdsgårdens Corka**
(Cari), reg 3305/46, e exporterade Athos av Asabo 5043 UU, u Cachorras Cari 2582 TT, är till salu. Tiken, som är f 23/4 1946, är mycket lättlärd och godmodig och fullkomligt orädd.

Swärdsgårdens Kennel, Smedslätten
Tel. Stockholm 25 01 46

Ur Linköpings synvinkel

Folke Filbyter

Den nybildade Linköpingsavdelningen arbetar oförtruet på att föra SBK:s sak framåt. Deras arbetsmetoder kan gott tjäna som föredöme för oss andra! Arbetet med annonsanskaffningen ej att förglömma.

För att inte vår nybildade lokalavdelning skulle tendera att bli någon exklusiv samling av hundägare som ansågo sig stå på höjden av hundkännande, beslöts att arbetet skulle följa vissa huvudlinjer.

Som lokalavdelning av den enda hundorganisation, som går in för att göra hunden samhällsnyttig och samhällstrevlig, fann vi det helt naturligt, att vi i propagandan vände oss till alla hundägare oavsett vilken hundras vederbörande hade. Genom en dylik brett lagd agitation fick vi möjligheter att komma i kontakt med en stor del av ortens hundägare. I vår nyss avslutade dressyrkurs deltog representanter för många av våra sällskapshundraser, och förfrågningarna angående nya dressyrkurser har varit många, särskilt från hundägare med hundar av inte s. k. brukshundras. Det har visat sig, att — genom sammanförande av hundägare representerande de mest skilda åsikter om hurudan hund man skall ha — våra egna brukshundar kunnat

skapa sig en icke oväsentlig good-will, som säkerligen kommer att påverka vederbörande husse eller matte vid valet av ny hundvän.

Vi har även gemensamma intressen att bevaka inom orten, t. ex. hundskatten (f. n. 50:—), anslag till hundarbetet m. m. Genom att vi i våra led ha ägare till hundar av alla raser och blandningar, kan vi ge ökad tyngd åt våra krav och åsikter. För främjandet av detta arbete till alla hundars och hundägars fromma, har vi genom att skapa en garantförening velat nå alla dem som vilja stödja arbetet på att skapa en högre standard i stadens hundliv.

Till sist. Vi kunna aldrig nog framhålla organisationens ideella inställning till problemet människan-samhället-hunden.

Det behövs ett oavbrutet arbete på att hindra allt slags skoj och uppskörting och i stället få till stånd en stabilisering av hundpriserna. En rätt lagd, vederhäftig rådgivning i alla förekommande hundspörsmål har här sin oerhörda betydelse.

Pluto.

Vad säger tjänstehund-officeren?

Vi vänder oss till kapten Gert Rehbinder på Livgrenadjärregementet för att höra vad han — i sin egenskap av tjänstehund-officer — har att säga om SBK:s Linköpingsavdelning.

SBK har en stor uppgift att fylla militärt sett. Inom försvaret ha vi det ganska besvärligt tidvis, då de vpl hundförarna först skola ha sin grundläggande militärutbildning innan de kunna börja med hundtjänsten. Under denna tid — c:a 3 månader — skall chefen för hundgården och hans medhjälpare — en man — bibringa hundarna appelldressyren, som ju är grundläggande för bruksdressyren. Detta har naturligtvis orsakat besvärligheter av ej så ringa omfattning. Speciellt gäller detta sjukvårdshundarna, ty förarna till dessa skola, förutom den grundläggande militär-

Efter promenad med hunden

BESÖK

Kafé Ekliden

Goda bakelser Gott bröd

Extra gott kaffe

Tel. Linköping 231 56

utbildningen, även genomgå sjukvårdsutbildning, och kunna vi då få hundar, som när de kommer in, har den nödvändiga appeldressyren kommer vårt arbete att underlättas i hög grad. Genom att SBK anordnar kurser i appeldressyr, vore det av stort värde för såväl oss som hundägarna om alla brukshundar kunde deltaga. Då skulle också hundägare i allmänhet få bättre förståelse för den militära dressyren, som på intet sätt skiljer sig från den civila, och ovederhäftiga påståenden, om att vi använder oss av hårda metoder, skulle inte komma fram.

Beträffande hundmaterielet är det tack-samt att ha en avd. ur SBK så här in på knutarna, ty erfarenheten har visat att klubbmedlemmarnas hundar ha en utmärkt karaktär, vilket också underlättar vårt arbete. Genom det omfattande arbete som Linköpingsavdelningen har lagt ned för brukshundsporten tvivlar jag inte på, att den skall växa sig stark och inom en icke allt för långt avlägsen framtid även låta tala om sig på brukshundtävlingarna.

*

Vädan av att kalla hunden Gubben kan lätt medföra allvarliga konsekvenser om husse bistert ryter hans namn på gatan och någon tar åt sig!

*

Att hund- och kennelnamn för en del är ett mysterium framskyntade en gång då en äldre dam helt högtidligt förklarade att »hennes moppe var adel för hans farfar hette något på af eller von».

*

Lilla Tjatte, 2 år, som flera gånger åkt pulka och hört pappa tala om hundklubben utbrister, när pappa som vanligt en kväll tar kopplet och kallar på jycken:

— Mej mä hunn-lumpen!

TELENIUS SKYLTFABRIK

Tel. 226 36 - Box 177

L I N K Ö P I N G

Neonanläggningar

Fasadbokstäver

Glasskyltar

Glasögon

som passar Edra ögon

och Edert utseende

finner Ni hos

Optiker

Evert Lundberg

Bokhållaregatan 1 - Telefon 204 99

L I N K Ö P I N G

GÖR PULKAN SJÄLV
med material från

CARL ERIKSSON & Co.
TRÄVARUAFFÄR

Sveagatan 1, Linköping, tel. 202 86

ÄR DIN HUND FÖRSÄKRAD?

Om inte vänd dig till

BÖRJE LEINERVALL

Ugglegatan 25 Linköping

Stöd arbetet för en högre standard
bland stadens hussar och hundar.

**Linköpings Brukshundklubbs
Garantförening**

Arméhundchefen 60 år

Den 19 februari 1947 fyller överstelöjtnant Einar Edström 60 år och kommer väl därmed att snart sluta sin gagnarika verksamhet inom AHV. Einar Edström har aldrig förtröttats, då det gällt att föra sin sak framåt — jag säger *sin* sak, ty han har så gott som ensam fått strida för sin uppfattning beträffande hundens stora värde i vårt försvarssystem. En och annan har nog s. a. s. skenbart visat sig intresserad, då andra återigen ganska öppet deklarerat sin misstro. Men hur som helst, *en storstilad sak* har drivits igenom och äran härav tillkommer *odelat* överstelöjtnant Einar Edström och hans skicklige medhjälpare vid Övergård!

Vad Einar Edströms skapelse betytt för *brukshunds rörelsen*, kan av oss inte nog uppskattas, ty vi har fått ett verkligt gott handtag och en hjälp, bestående huvudsakligen däri, att ett mycket stort antal unga svenska män fått sin gedigna utbildning vid AHV och bibringats kunskap om hur en hund rätt skall skötas och uppfostras.

Vi tillverka

selar för hästar och hundar. Barnselar och bälten. Officers- och poliskoppel. Gevärs- och livremmar.

HALLDAN & Co.
Storgatan 5 - Tel. 40173
LINKÖPING

Denna kunskap har de fört med sig till respektive hembygder, vars hundägare därmed fått ett inte oväsentligt handtag vid utövandet av hunduppfostrans svåra konst.

Vidare har Svenska Brukshundklubben fått draga nytta av AHV:s skickliga instruktörer, som med framgång tjänstgjort och tjänstgör vid lokalavdelningarnas dresyrkurser, därvid deras oegennyttiga arbete uppskattats högt och rent!

Till vännen och kynologen överstelöjtnant Einar Edström ber klubben härmed få framföra sitt uppriktigt menade tack för de år vi haft förmånen att arbeta tillsammans med honom och uttalar samtidigt den förhoppningen, att han måtte få vara frisk och ännu i många år få verka bland oss, som arbeta inom hundsportrörelsen därför att vi tycka om djur.

Till sist må det vara mig tillåtet att uttala en önskan om att samarbetet mellan AHV och SBK måtte bli lika gagnarikt i fortsättningen, ty vi behöva varandra!

Sigfr. Sund.

Ordföranden drar sig tillbaka

Efter ett väl förrättat värv har klubbens mångåriga och mycket uppskattade ordförande, direktör Sven Rosengren, beslutat sig för att draga sig tillbaka från det aktiva arbetet inom SBK. Sven Rosengren, som under de senaste åren inte syns till så mycket på fältet, har varit klubbens fasta klippa, som i motsats till signaturen hyst den kloka uppfattningen, att skynda långsamt håller nog i längden.

Sven Rosengren har aldrig tvekat, då det gällt att räcka klubben en ekonomiskt hjälpande hand, och det är inte små belopp, som han tillskjutit under sin långa »hundverksamhet», och jag är böjd att påstå, att rörelsen under tidigare skede nära nog levt på honom.

Med kännedom om Sven Rosengrens stora intresse för det kynologiska arbetet, skulle det vara egendomligt, om han glömdes bort sin klubb, sedan han en gång lämnat ordförandeposten.

Vi tacka Sven Rosengren av allt vårt

Våra lokalavdelningar

Några intresserade medlemmar från Borlänge

i landsorten arbeta som aldrig tillförne, och resultatet har blivit ökad medlemsstock.

Det känns så uppfriskande att få vara tillsammans med kennelkamrater, bland vilka ingen »Mata Hari» ännu hunnit börja sitt intrigspel. Håll denna »kvinnsperson» borta från Edra domäner, ty det blir lugnast så!

Härförleden var jag på besök i Borlänge och hade därvid nöjet att få närvara vid Dalaavdelningens årsmöte, som andades

»framåt». Den kände draghundsspecialisten ing. von Segerbaden — han som gör så fina pulkor — var där. Det var första gången vi träffades och för mig var det ett angenämt sammanträffande.

Efter mötet kåserades om hunduppfost-
ran, och dagen efter — en söndag — trä-
nade vi en del av stadens både goda och
arga hundar, som också, åtminstone tillfäl-
ligtvis, blev snälla.

S—d.

Ekonomi

Att en god ekonomi är en förutsättning för att man skall kunna driva en rörelse på ett tillfredsställande sätt torde väl vara ostridigt. Emellertid är det — tyvärr — ett känt faktum, att de s. k. ideella föreningarna — med få undantag — ha att dragas med en kronisk kassabrist. Anledningarna härtill är i de flesta fall lätt förklarliga. Det förhåller sig i allmänhet så, att styrel-

hjärta för år som gått och för det han varit för vårt SBK, och vi tro, att han inte glömmer sin gamla klubb, där han alltid är välkommen!

Sigfr. Sund.

serna inte vill bedriva någon »sparkasse-rörelse» inom respektive avdelningar. Dessutom verkar det så som om ingen vill göra någonting med mindre ekonomisk ersättning av något slag ställs i utsikt, ingen vill göra något för den goda sakens skull. Den sista meningen och påståendet är kanske inte riktigt i överensstämmelse med verkliga förhållandet, ty det finns i alla fall inte så få medlemmar, som är hjälpsamma och som önskar att göra det mesta möjliga mot minsta möjliga eller ingen ersättning alls. De ha det som sin hobby och de gläds, när de kunna få hjälpa till med att uträtta något positivt för vårt eget och våra hundars bästa. Heder åt sådana medlemmar!

Arméhundchefen 60 år

Den 19 februari 1947 fyller överstelöjtnant Einar Edström 60 år och kommer väl därmed att snart sluta sin gagnarika verksamhet inom AHV. Einar Edström har aldrig förtröttats, då det gällt att föra sin sak framåt — jag säger *sin* sak, ty han har så gott som ensam fått strida för sin uppfattning beträffande hundens stora värde i vårt försvarssystem. En och annan har nog s. a. s. skenbart visat sig intresserad, då andra återigen ganska öppet deklarerat sin misstro. Men hur som helst, *en storstild sak* har drivits igenom och äran härav tillkommer *odelat* överstelöjtnant Einar Edström och hans skicklige medhjälpare vid Övergård!

Vad Einar Edströms skapelse betytt för *brukshundsrörelsen*, kan av oss inte nog uppskattas, ty vi har fått ett verkligt gott handtag och en hjälp, bestående huvudsakligen däri, att ett mycket stort antal unga svenska män fått sin gedigna utbildning vid AHV och bibringats kunskap om hur en hund rätt skall skötas och uppfostras.

Vi tillverka

selar för hästar och hundar. Barnselar och bälten. Officers- och poliskoppel. Gevärs- och livremmar.

HALLDAN & Co.
Storgatan 5 - Tel. 40173
LINKÖPING

Denna kunskap har de fört med sig till respektive hembygder, vars hundägare därmed fått ett inte oväsentligt handtag vid utövandet av hunduppfostrans svåra konst.

Vidare har Svenska Brukshundklubben fått draga nytta av AHV:s skickliga instruktörer, som med framgång tjänstgjort och tjänstgör vid lokalavdelningarnas dresyrkurser, därvid deras oegennyttiga arbete uppskattats högt och rent!

Till vännen och kynologen överstelöjtnant Einar Edström ber klubben härmed få framföra sitt uppriktigt menade tack för de år vi haft förmånen att arbeta tillsammans med honom och uttalar samtidigt den förhoppningen, att han måtte få vara frisk och ännu i många år få verka bland oss, som arbeta inom hundsportrörelsen därför att vi tycka om djur.

Till sist må det vara mig tillåtet att uttala en önskan om att samarbetet mellan AHV och SBK måtte bli lika gagnarligt i fortsättningen, ty vi behöva varandra!

Sigfr. Sund.

Ordföranden drar sig tillbaka

Efter ett väl förrättat värv har klubbens mångåriga och mycket uppskattade ordförande, direktör Sven Rosengren, beslutat sig för att draga sig tillbaka från det aktiva arbetet inom SBK. Sven Rosengren, som under de senaste åren inte syns till så mycket på fältet, har varit klubbens fasta klippa, som i motsats till signaturen hyst den kloka uppfattningen, att skynda långsamt håller nog i längden.

Sven Rosengren har aldrig tvekat, då det gällt att räcka klubben en ekonomiskt hjälpande hand, och det är inte små belopp, som han tillskjutit under sin långa »hundverksamhet», och jag är böjd att påstå, att rörelsen under tidigare skede nära nog levt på honom.

Med kännedom om Sven Rosengrens stora intresse för det kynologiska arbetet, skulle det vara egendomligt, om han glömd bort sin klubb, sedan han en gång lämnat ordförandeposten.

Vi tacka Sven Rosengren av allt vårt

Prislistor

Prislistorna måste vara absolut fullständigt utskrivna, om tillförlitliga uppgifter skall kunna ingivas till Svenska Kennelklubben, som handhar landets stamboksföring och registrering.

Skriv exempelvis så här:

Appellklass.

1) Arno av Trelleborg, 347 XX, boxer, fru Ella Johansson, Enskede, 299 p.

2) o. s. v. — — —

Det vill synas lämpligt att dela upp de tävlande i *uppflyttade*, *godkända* och *ej godkända* och därefter ange uppflyttning, godkännande eller ej efter resp. grupp.

Från Nyköpingsavdelningen

Då det är ganska länge sedan vi lät höra av oss i Brukshunden, är det kanske någon som tror, att vår aktivitet är i avtagande. Men detta är fel, och vi skall nu med några glimtar från »Sörmlands» residensstad visa, att vi är vid liv.

Förra årets arbete präglades huvudsakligast av att tillföra avdelningen så många nya medlemmar som möjligt och att sätta pli på deras hundar.

Vi har börjat med bruksdressyren, och nu både hoppas och tror vi, att vi skall få litet att säga till om vid kommande tävlingar.

På vår träningstävling vann Schäfergårdens Aia och som två placerade sig Schäfergårdens Ettan. Här förtjänar påpekas, att Aia blev trea i segrarklass på SKK:s utställning i Stockholm. — Om nu dessa

Varje avdelning inom organisationen måste se till att den får så att säga ett grundkapital, som bör ligga som säkerhet för kommande års utgifter. Har den bestämda summan uppnåtts, ja, då kan man saklöst förbruka årets inkomster till t. ex. resebidrag åt medlemmar, som på tävlingar etc. skall representera sin klubb. Ekonomiskt välplacerade medlemmar skall naturligtvis ingenting ha — de bara betalar, eller hur?

bägge hundars hussar begagnar sin fritid på ett för vår hobbys vidkommande förnuftigt sätt, torde de nog komma att skymta i vårens prislistor. (Den saken behöver väl inte ifrågasättas. Red. anm.).

Ger bara Centralstyrelsen sitt medgivande, så skall vi försöka oss på att anordna en officiell tävling i vår.

Avdelningen räknar nu 66 medlemmar — idel intresserade. (Bravo!) Herr Sture Gunnarsson har i höst importerat två schäfrar från Danmark, en hund och en tik, ett gott tillskott på våra utställningar. Kanske blir det en hel segrarklass från Nyköping? Man kan aldrig veta, »för SBK har väl inte abonnerat på den schäferdomare, som vi sist såg i ringen?» Sista kanske litet elakt sagt, men har man sysslat litet med hundar och uppfödning och deltagit i utställningar, där våra egna dömt, ställer man sig ganska undrande! Har vi verkligen varit avstängda från internationellt samarbete så länge, *att vi glömt hur en schäfer skall se ut?* Detta var en fråga, som 99 procent av alla schäferägare gjorde på SBK:s stockholmsutställning. Något gott hade denna utställning med sig i alla fall och detta goda var, att medlemmar, som förut gått och sett snett på varandra (?), förenades och »svuro» tillsammans i stället för om varann!

Ja, sådana är vi, kära medlemmar, fastän vi kanske inte vill erkänna det för varandra.

Vad jag nu skrivit om utställningen kanske inte finner nåd inför Redaktörens ögon, försöka duger, eller hur?

Vi ha nu begynt ett nytt arbetsår, som vi hoppas skall bli bättre i alla avseenden än föregående, vilket innerst inne beror bara på oss själva och om vi arbetar i samhörighetens tecken.

Jag slutar med att önska klubbens medlemmar ett lyckosamt 1947 samt tackar Red. för nedlagt arbete på vår tidskrift under det år som gått. *K—up.*

KÖP EJ EN VALP

som inte är registrerad i Svenska Kennelklubben! Det är uppfödarens sak att låta verkställa registreringen.

Då Du får valpen i Din hand, skall Du också se till att säljaren lämnar registreringsboken! Varom inte — låt affären bero!

Glimtar från Uddevalla

Avdelningen har under det gångna året varit i flitig verksamhet. Även om inga officiella tävlingar varit anordnade av oss, ha dock lokala sådana avhållits. Sålunda bör framhållas, att vår allra första tävling blev med draghundar, där synnerligen lovande ekipage bådar gott för framtiden. Glädjande nog kunde vi här tävla i tre olika klasser, juniorer, oldboy och damer. Därmed hade tävlingsintresset väckts. Strax därefter erhöles vi ett stiligt vandringspris av fru Gerd Wentzel, vilket uppsattes i appellklassen. I denna ha nu tävlats två gånger där 1:a inteckningen erövrades av Daiah, ägare och förare Sven Hallman. Andra gången sågs Sickan som segrare med Erik Malmberg vid kopplet.

Under sommaren erhöles vi ett nytt ståtligt vandringspris av direktör Andreasson i Mölndal. Om detta, som uppsatts i spårhundsklassen, kommer första tävlingen att äga rum fram på vårkanten. Flera av våra medlemmar ha dessutom varit i Trollhättan och tävlat och erövrade därvid ett par beaktansvärda placeringar. Så sent som den 24 november hade vi vår sista tävlan för året med bland annat deltagare från såväl Trollhättan som Vänersborg. Mellan dessa städer och Uddevalla kommer ett intimt samarbete att äga rum och planer kommer att utarbetas för att få till stånd en trekantstävling, vilken räknas kunna påbörjas på det nya året.

Medlemsantalet inom avdelningen stiger så sakta. Vid årsskiftet hade 50-strecket passerats med ganska bred marginal och vi hoppas ytterligare på ökad tillströmning. Hundbeståndet bland stadens omkring 400 registrerade hundar synes vara av god stam särskilt brukshundraserna. Det är vår önskan att nu få med så många som möjligt och genom en intensiv propaganda driva vår sak ytterligare framåt.

Ässänge.

Bliv medlem 1947

Från Västeråsavdelningen

Den 9 januari 1947 hade Svenska Bruks hundklubbens lokalavdelning i Västerås ett mycket talrikt besökt årsmöte på restaurang Excelsior.

Förhandlingarna leddes av distriktsveterinär V. Snöborgs. Till ordförande för år 1947 valdes — sedan revisor Gösta Holmén på grund av bristande tid undanbett sig återval — ingenjören Karl-Erik Berg.

Den nuvarande styrelsens sammansättning är följande: ingenjör Karl-Erik Berg, ordf.; distriktsveterinär V. Snöborgs, v. ordf.; fröken Rut Ahrén, sekr.; montör Sunne Abrahamsson, kassör; övriga ledamöter: revisor G. Holmén, kamrer E. Lundberg och polisman I. Åhlund. Suppleanter herrar Knut Zeidlitz och Sixten Pulliainen.

Revisorer herrar B. Pettersson och I. Blom, *klubbmästare* kamrer Erik Lundberg, *nöjeskommitté* fru Rosenkvist och herr E. Lindkvist, *instruktörer* S. Pulliainen, K.-E. Berg och I. Åhlund, *tävlings- och träningskommitté* Nils Gustavsson, K. Zeidlitz, S. Pulliainen och I. Åhlund och slutligen *materialförvaltaren* R. Rosenkvist.

Att såsom avdelningens ombud närvara vid SBK:s årsstämma i Stockholm våren 1947 utsågos V. Snöborgs och K.-E. Berg.

Tävlings- och träningskommittén fick mötets uppdrag att utarbeta förslag till öppen bedömning vid bruksprov.

Av styrelsens årsberättelse framgår bl. a., att medlemsantalet under år 1946 varit 72, att lokalavdelningens styrelse utarbetat förslag till normalstadgar, vilka blivit antagna som förslag till normalstadgar för landets övriga avdelningar, att revisor Holmén kallats som A-domare, verkställare E. Hallberg som B-domare, veterinär Snöborgs och ingenjör K.-E. Berg som C-domare vid klubbens bruksprov, att avdelningen hade allt klart för avhållande av en större utställning den 5 maj, vilken utställning tyvärr blev inställd på grund av valpsjuka i det övriga landet.

Av berättelsen framgår vidare att revisor Holmén tillhör Centralstyrelsen, att medlemmarna varit i flitig verksamhet på tävlingsbanorna i Stockholm, Gävle, Uppsala, Norrköping och Västerås, att schäferhunden Sacco Excelsior under året blivit bruksprovschampion, erövrat första pris i

avelsklass vid utställning i Stockholm, att dobermannpinschern Master Kid placerade sig som tvåa vid årets rikssegrarprov för skyddshundar i Norrköping.

Sedan den avgående ordföranden, revisor Holmén, tackat den avgående styrelsen för nedlagt arbete under det gångna arbetsåret, förrättades prisutdelning till olika segrare vid avhållna tävlingar. Därefter serverades kaffe och fortsattes mötet med diskussion av mer interna frågor.

Ivar Ahlund.

Hälsingborgsavdelningen

avhöll den 29 januari 1947 sitt femte årsmöte å rest. Kajutan. Ordföranden Åke Lundkvist hälsade välkommen, och utsågs hr Uppling att leda dagens förhandlingar. Kassarapport, styrelse och revisionsberättelse godkändes och beviljades styrelsen full ansvarsfrihet. Hr Bengt Bengtsson, Lerberget, invaldes som styrelsesuppleant efter hr Drakenborg, som av sagt sig uppdraget. Efter företagna val fick styrelsens sammansättning följande utseende: Ordförande Å. Lundkvist (omval) v. ordförande K. Hultberg (omval) sekr. Å. Nilsson (omval) kassaförvaltare frk. E. Larsson (omval) samt A. Nilsson (omval) och H. Blom (omval). Till suppleanter utsågs G. Persson (omval) samt B. Bengtsson (nyval). Då valen var överständna övergick man till att behandla ärendena i enl. med föredragningslistan, vilken upptog ett 40-tal punkter.

Till att börja med tillsattes kommittéer för 1947 vilka fingo följande utseende:

Tävlingskommitté: hrr Å. Lundkvist, K. Hultberg, H. Blom, B. Bengtsson. Nöjeskommitté, hrr K. Hultberg, frk. E. Larsson, A. Nilsson Klubbmästare. Priskommitté: hrr G. Pantzar och B. Bengtsson. Avelskommitté: hrr A. Nilsson och K. Hultberg. Materialförvaltare: hr H. Blom.

Bland ärende som behandlades kan nämnas dressyrkurserna, tillstånd för dessa kunde, enl. Länsstyrelsen, ej erhållas på grund av valpsjukan, vilken åter börjat visa sig. Vidare beslöt man gå in med anhållan om att få förlagt en utställning i Hälsingborg i år. Styrelsen rapporterade att anhållan om tillstånd för anordnande

av lotteri, med en hundvalp som vinst ingått till Länsstyrelsen, men hade densamma, utan motivering avslagits. Man beslöt att ingå med förnyad anhållan ang. lotteriet. Hrr Å. Nilsson och T. Uppling fick i uppdrag att uppvakta översten på P 2, med en blomsteruppsats, samt framföra avdelningens tack för visad välvilja. Efter en arbetsam kväll med många diskussioner och ännu flera beslut slöt ordföranden mötet med ett tack för visat förtroende.

Vid en återblick i styrelsens berättelse för 1946 framgår att denna ej legat på lat-sidan bl. a. har dels i egen regi och dels i samband med Skåneklubbarna anordnats inte mindre än nio tävlingar med i genomsnitt ett tjugofemtal deltagare. Under året har anordnats 5 st. dressyrkurser på skilda platser, med ett sammanlagt deltagarantal av 80—90 st.

Avdelningen har fått tillstånd att, utan ersättning, disponera ridhuset å P 2, vilket är en stor tillgång då man kan avhålla kurser även på vintern.

En uppvisning har anordnats i Billesholm, vilken åsågs av c:a 4000 personer och blev mycket uppskattad. Ett lotteri, har anordnats, vilkas lotter gick åt som smör för solen. Avdelningen har under året utarbetat lokalstadgar och fått dessa godkända av Centralstyrelsen samt stadfästa. Man har vidare etablerat samarbete med Malmö- och Lundavdelningarna och bildat en s. k. samarbetskommitté, vilken har att anordna gemensamma tävlingar.

Styrelsen har avhållit 13 sammanträden och kallat medlemmarna till 3 allmänna möten. Medlemssiffran har stigit till 120 st. vilket är ett icke föraktligt antal för Hälsingborgs räkning.

Som kontenta kan sägas att verksamheten varit livlig och får man hoppas att samma ambition kommer att visas det kommande året av såväl styrelse som övriga medlemmar. Till slut en hälsning till alla hundvänner och tävlingskamrater med tack för det gångna året. A.

Tävling

Höstkursens avslutning var ansluten till de officiella proven i appellklassen. Godkända förare kommer att erhålla SBK:s

förardiplom. I och med godkända resultat i appellklassen blev ett flertal hundar stamboksberättigade.

Prislistan fick följande utseende:

1) Sickan 3890 UU, sch, äg Viking Salomonsson, 278 $\frac{1}{3}$ p; 2) Seppo 10 VV, sch, äg Aniel-Boel Andersson, 268 p; 3) Nicko 5894 VV, boxer, äg Edvard Magnusson, 260 $\frac{1}{3}$ p; 4) Anita 9303 VV, sch, äg Gunnar Persson, 258 $\frac{2}{3}$ p; 5) Klan 9093 VV, sch, äg Knut Hultberg, 246 $\frac{2}{3}$ p; 6) Lorry, sch, äg Ruth Ahlbin, 245 p; 7) Tarzan 1520 TT, sch, äg Inga Cunow, 235 $\frac{1}{3}$ p. Samtliga uppflyttade. 8) Ajak 9301 VV, sch, äg Axel Johansson, 203 $\frac{1}{3}$ p, godkänd. — Övriga deltagare ej godkända. Provet hölls den 8 december 1946.

Följande har tilldelats förardiplom:

Inga Cunow, Gunnar Andersson, Klas Larsson, Bo Leide, Edvard Magnusson, Gustav Tornblad, Axel Johnsson, Gunnar Persson, Rol Smith och Viking Salomonsson. Å. N.

Våra boxershundar

Deras härstamning

Låt oss i tankarna gå tillbaka till våra stamfäders tid, då uroxen, björn och älg strövade genom mellaneuropas väldiga skogar på obanade viltstigar, då vildsvinet förekom i stora hjordar så gott som överallt. På den tiden ägde våra förfäder oerhört stora, starka och modiga hundar, ungefär liknande våra dagars mastiff typer. Efter användningssättet betecknades dessa som buffel-, björn- och tjurbitare, och vildsvinshunden förekom givetvis också mycket. Alla dessa slag av hundar skattades mycket högt och att döda en sådan hund var belagt med strängaste straff.

För att få fram hundar lämpade för särskilda ändamål, korsade man dessa mastiffhundar med andra raser. Så t. ex. parades mastiff med vinthund för att få fram en både kraftig och snabb hund, verkligt allroundbetonad för jakt på allt slags storvilt. Av dessa korsningars avkomlingar har renodlats våra dagars Grand Danois (Deutsche Dogge).

Som speciella angreppshundar mot det av de större hundarna upphunna och ställ-

da villebrådet föredrog man emellertid de mindre och kompakt byggda hundarna med okuvlig kamplust, och här kan vi söka upprinnelsen till våra nuvarande boxershundar!

Denna blev snart känd under namnet Brabansk hund — Brabanter Bullenbeisser — och uppföddes huvudsakligast i Tyskland och England. Medan engelsmännen, som i mycket annat uppfödning- och avelsarbete, lade an på det övertypiska och i många fall groteska och av den gamla brabantiska kamphunden framskapade den engelska bulldoggen (dvs. tjurhund, tjurbitare), så strävade tyskarna efter att tillvarataga den gamla stammens värdefulla brukshundsegenskaper. Tyvärr kunde emellertid ej undvikas, på grund av tyska folkets svaghet för allt utländskt, att särskilt i mitten av förra århundradet den tyska stammen åter uppblandades med engelskt blod, bulldoggen. Då uppkom också namnet »boxer» för tjurbitarna och alla boxer- eller bulldoggliknande hundtyper. Kanske syftade namnet »boxer» på hundarnas stora kamplust?

I slutet på förra århundradet började en planmässig avel av boxerrasen, särskilt i södra Tyskland. Framförallt strävade man att inom aveln eliminera inflytandet av det engelska bulldoggsblodet. Man uppställde också riktlinjer för avelsarbetet, och dessa bilda grundvalen för vår nuvarande standard för boxerrasen. År 1895 framvisades på en utställning i München den första boxern och därmed blev rasen officiellt erkänd.

Året efter grundades i München Tyska boxerklubben, och därmed var rasens existens säkrad. Redan 10 år därefter var boxern numerärt bland de ledande raserna på utställningarna, och detta är ju ännu fallet.

Efter boxern under förra världskriget haft tillfälle att visa sina framstående brukshundsegenskaper, blev den slutligen år 1925 också officiellt erkänd som polis- och tjänstehund. I dag är boxern känd och uppskattad långt utanför sitt hemlands gränser. Ett stort antal av de bästa exemplaren gå ständigt utomlands, framförallt till Amerika, och boxern torde nog numera stå i spetsen för de från Tyskland exporterade hundraserna.

Rasen har här i Sverige otvivelaktigt gjort

märkbara framsteg i exteriört avseende och blivit en förtjusande hund, som det alltid är roligt att arbeta med. Den som önskar sig en både sällskaps- och bruks-hund kan med fördel skaffa sig en boxer.

(Hämtat ur tyska källor)

Fritt ur hjärtat

Var djurvän

Min hund gör så och så. Den kommer inte, då jag ropar på honom, och han är omöjlig på hundrade sätt, och jag vet mig ingen levande råd, hur jag skall komma till rätta med honom. Ja, så ungefär låter det, då över-sig-givna hundägare berätta om sitt livs besvärligheter i sällskap med hunden.

Visst kan en hund vara besvärlig, men man har nog skäl undra, om inte hundägaren också är på något sätt »omöjlig» och uraktlåter att på rätt sätt handha sin hund — en levande varelse. Har Du möjligen tänkt på den saken? Har Du tänkt på att hunden gör vad som för honom är ändamålsenligt och trevligt, och att han sorgfälligt undviker motsatsen? Jaså inte! Då skall jag i all enkelhet försöka göra klart för Dig sammanhanget. En hund är av naturen snäll och foglig och mycket lätt att komma till rätta med, blott man behandlar honom på ett förnuftigt sätt. En hund — varom nyss sagts — gör det som från hans synvinkel ter sig mest naturligt och han undviker allt, som på något sätt inte roar eller tilltalar honom eller förorsakar honom obehag av något slag.

Dessa omständigheter skall vi människor leva högt på och använda oss av vid uppfostran av den fyrbenta vännen, som ingenting högre önskar än att vara matte eller husse till lags.

I 99 fall av 100 menar nog hundägaren väl och företager sig både det ena och det andra med hunden för att få denna att lyda och då i tro, att allt vad han gör är rätt. Men alltid gör han den bittra erfarenheten, att handlingen får precis motsatt verkan än vad som avsetts! Hur kan detta vara möjligt? Kära läsare! Mycket enkelt. Du tror, att hunden förstår, vad som är rätt

eller orätt, och under dessa betingelser behandlar Du honom! Här ett typiskt exempel på hur uppåt väggarna felaktigt man kan bära sig åt. Hunden biter i en möbel och blir överraskad i samma ögonblick med en handgriplig åtgärd, samtidigt som ett hotfyllt »fy» ljuder! Så långt var det rätt! Men vad händer som regel sedan? Jo, husse höjer hotande fingret och utbrister: »Akta dej, om du gör om de' här, för du ser vad du får!» Vad blir nu kontentan av detta? Jo, hunden fick smörj för det han bet och en åthutning för det han lät bli att bita. Förstår Du nu hur galet det är att behandla en hund på detta sätt? Stryk för det han biter och åthutning för att han låter bli att bita. Hur skall ett djur kunna bli snällt och fogligt under dylik behandling?

Hur skulle det nu gått till då? Smällen på nosen precis i samma ögonblick, som hunden bet i möbelen, var rätt, men åthutningen sedan djuret upphört med bitande var rättsvidrigt. Hur skulle det gått till då? Jo, i samma ögonblick (obs.) som hunden släppte skulle ett hjärtinnerligt »å så duktig hund» eller något liknande ha »utstrålat» från husse, och då hade hunden också fått klart för sig vad som varit ändamålsenligast. Detta är blott ett ända exempel och alla andra förekommande händelser i en hunds liv är precis likadana.

Således med få ord: Gör hunden något galet ljuder ett hotfullt »Fy», och så snart hunden gör min av att upphöra med det otillåtna kommer ett hjärtinnerligt, så va' bra, duktig hund e. d. Observera detta! Gör Du på annat sätt, gör Du fel, och Du får alltid dragas med Din olydiga hund!

Ännu en gång. Gör hunden som Du vill, så kom genast med ett vänligt tilltal eller en vänlig smekning — alltid! Var djurvän!

S. S.

Träningsävling

Stockholmsavdelningens schäfersektion hade annandag jul 1946 anordnat en träningsävling vid Helenelund. Trots det regniga vädret hade 21 ekipage hörsammat kallelsen och ställde upp. Man måste beundra både tävlande och funktionärer, vilka utan tanke på välbefinnandet ställde

upp till en krävande — visserligen inofficiell — tävling av detta slag. Prislistan fick följande utseende: Skyddshundar: Mantanza II av Wennberga, Ch Roy av Wennberga, Dennis; Rick av Raggåsa; Rapporthundar: Ch Prinze Noir, Portos av Åsabo, Bessie, Ratzia, Lill Rick, Bergsunds Nora; Sjukvårdsh.: Ch Törnevallens Lottie; Spårhundar: Ch Jeff av Wennberga, Bonnie, Ondra, Lordy och Rita. Appellklassen: Panter, Sanga, Regina och Lady.

Prislista

från bruksproven i Göteborg den 13.10 1946

Appellklass: 1) Spej av Trebergsklippan sch 2798 VV äg T Johansson, Göteborg, 274% p uppfl, 2) Pojken 448 UU sch äg Asea, Ludvika, 262% p uppfl, 3) Tösen 6753 VV sch äg H Hansson, Göteborg, 247% p uppfl, 4) Elona 9300 VV sch äg S Persson, Göteborg, 245 p uppfl, 5) Juta av Trebergsklippan 4210 VV sch äg J Eriksson, Göteborg, 238 p uppfl, 6) Trollsjöns Ziva 7618 VV sch äg H Paulsson, Göteborg, 231% p uppfl, 7) Lulu av Åsabo 6285 VV sch äg K Eriksson, Varberg, 217% p uppfl, 8) Jack collie äg B Rödström, Göteborg, 211 p uppfl, 9) Rothritter Roedrich 3298 TT airedale äg R Windahl, Göteborg, 188% p gk, 10) Trollie rottw äg B Pettersson, Göteborg, 187% p gk, 11) Parro sch äg L Kristiansson, Göteborg, 151% p gk, 12) Luckü 1876 VV sch äg E Andersson, Göteborg, 189% p ej gk.

RAPPORRHUNDAR

Nyborjarklass: 1) Lorry 2695 VV sch äg B Bernhardsson, Göteborg, 258% p gk, 2) Aje 5938 VV sch äg E Rosell 215 p gk.

Segrarklass: 1) Solåkers Falk 1207 TT sch äg E Olsson, Varberg, 366 p champ cert, 2) Ch Hazan boxer utgick.

Nattävling

Den 25 januari 1947 hade stockholmsavdelningen anordnat en nattävling vid Helenelund, därvid hundarnas nerver sattes på hårda prov, ty det vankades både det ena och det andra i skrämselväg, vanliga raketer och tjustiga fyrverkerier, som inte

uppskattades så alldeles särskilt av en del hundar. Segrare blev den kända rapporthundschampion schäfertiken Aia, ägare och förare herr Melvin Svensson, Helenelund.

Den 8 februari 1947 skulle dobermann- och rottweilersektionerna haft nattävling vid Helenelund, vilken tävling emellertid måste inställas på grund av rådande valpsjukepidemi. Vederbörande hundägare kunde emellertid inte hålla sig hemma, utan reste ut till sportstugan, där de satte igång med en skämttävling mellan hussar och mattar — dvs. utan hundar — varvid »dobermannen» Martin Westling i Nacka segrade i stor stil!

BOXERVALPAR!

Födda den 11/12 1946 e. Ch Borgöns Pompe, SKKS 155 TT, u. Kicki, SKKS 6176 VV. Fru Siri Johansson, Lotterivägen 13, Stockholm, tel. 45 89 75.

Hur många tänder har hunden?

En fullvuxen hund har 42 tänder, därav i överkäken 6 framtänder, 2 hörntänder, 6 premolarer och 6 molarer samt i underkäken 6 framtänder, 2 hörntänder, 8 premolarer och 6 molarer.

Det korrekta bettet är hos långskalliga hundar det s. k. *saxbettet*, dvs. överkåkens framtänder gripa omedelbart framför och tätt intill underkåkens. Om framtändernas spetsar gripa mitt emot varandra, talar man om *tångbett*, som bidrager till att tänderna snart nog nötas ut och och förlorar sin skärpa. Om överkåkens framtänder ligger betydligt framför underkåkens — ett glapprum mellan tandraderna — talar man om *överbett*, men däremot talar man om *underbett*, om överkåkens framtänder ligger innanför underkåkens.

Det normala bettet hos de kortskaalliga boxer- och dogghundarna är underbett.

Har Du något förslag angående tidsskriftens innehåll — meddela detta till redaktionen!

Forssheims Kennel

(Inneh.: fru Gertrud Forsberg)

Pa. Box 558
Örnköldsvik

Tel. Ö-vik 3293

Till avelstjänst: Schäferhunden **Forssheims Roffe**, 932 PP, som erövat ett flertal 1:a pris ökl, 1:a pris skl, 1:a pris brkkl, 1:a pris på nationell draghundstävling, är rapporth. och har armécert. Roffe är mycket kraftig, sällsynt lugn och godmodig. Valpar efter honom har erövat 1:a pris både på SKK:s utställningar. Parningsavgift 75:— kronor. Valpar till salu. Hundar från Kennelns uppf. har sedan 1941 erövat 4 st. 1:a pris på Svenska Mästerskapstävlingar för draghundar.

HUNDÄGARE

Försäkra Edra djur i

SVENSKA ÖMSESIDIGA KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.

Riksbolag — Stiftat 1906

*Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Starka fonder. - Snabb skadereglering.*

OBS! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliva stulna eller eljest försvunna och sedermera ej tillrättakomma. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i *Oreberg*, tel. Vänersborg 70, eller från någon av dess inspektörer eller ombud. - Över 7600 hundar voro försäkrade den 31 december 1946.

Årspremie per 100 kr:s förs.-värde
t. o. m. 300:— 310:— — 400:—
7:— 8:—

OBS! Samma premiesatser för hundar i stad som på landet. Inga tilläggspremier för jakthundar eller för hundar under 1 års ålder.

Inspektör i Stockholms län och stad:
Herr John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 570954 *Ombud antagas*

Dobermannpinschertiken

Skönberga Nitti

2558 UU,
1:a ökl, 1:a skl,
cert o. hpr 1946,
e. Ch Lill-Jack,
1276 PP,
u. Vängens Raya,
2448 PP,
har parats med importerade

FLEURIES POJKEN (Rudy), 224 XX.
Valpar kunna nu påtingas för leverans i februari—mars.

Ägare: **RAGNAR EKLUND**
Långgatan 32 **ENKÖPING**

FÖRSÄKRA HUNDARNA

Svenska ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget i Oreberg har under sista halvåret 1946 utbetalt ersättningar för 176 st. hundar enligt följande:

Överkörda av bil	39 st.
Valpsjuka	26 »
Överkörda av tåg	15 »
Förgiftning	15 »
Försvunna under jakt ...	12 »
Ihjälsparkade av hästar ..	4 »
Drunknade	3 »
Blindhet	3 »
Lungsjukdom	2 »
Benbrott	2 »
Njurinflammation	2 »
Kvävning	2 »
Förlossningshinder	2 »
Övriga orsaker	49 »

Summa 176 st.

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1947

Lösnummerpris 1 krona